

هر بهندهیهک شاهیدی بدات به (لا إله إلا الله) و به (مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) به راستگوئییهوه له دلییهوه؛ ئەوا خوای گهوره دۆزهخ له سهر ئەو کهسه حهرام دهکات

له ئەههسی کوری مالیکهوه -هرزای خوای لیبت- دهلیت: پیغمهبر -صلی الله علیه وسلم- وموعاز له پیکهوه له سهر پشتی ئازهلک بوون، پیغمهبر -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: «ئهی موعاز»، ئەویش ووتی: «من لیرهم له خزمهتتدام ئەی پیغمهبری خودا»، دیسانهوه فهرمووی: «ئهی موعاز»، ئەویش ههر ووتی: «لیرهم له خزمهتتدام ئەی پیغمهبری خودا»، دیسان ههر فهرمووی: «ئهی موعاز»، ئەویش ههر فهرمووی: «لیرهم له خزمهتتدام ئەی پیغمهبری خودا»، سیجار ههر دوو لا ئەم قسانهیان دووباره کردهوه وپاشان پیغمهبر -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: «ههر بهندهیهک شاهیدی بدات به (لا إله إلا الله) و به (مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) به راستگوئییهوه له دلییهوه؛ ئەوا خوای گهوره دۆزهخ له سهر ئەو کهسه حهرام دهکات»، ئەویش (موعاز) ووتی: «ئهی پیغمهبری خودا، ئایا به خهلکی نه لیم بو ئەوهی بیته هوی خووشی وموژده بۆیان؟» ئەویش -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: «ئهگر وا بکهیت ئەوا تهنه پشنت بهمه دههستن (واتا ئیتر ئەوهنده کردهوهی چاک ناکهن)» بۆیه موعاز پیش ئەوهی بمریت ئەمهی گیرایهوه چونکه ترسا گوناهبار بیت (بههوی شاردهوهی زانست).

[سهیح - راست] [(البخاری ومسلم) هاوران لهسهری]

موعاز له گهل پیغمهبر -صلی الله علیه وسلم- له کاتی سواریدابوون، فهرمووی: ئەهی موعاز؟ وسئ جار بهم شیویه بانگی کرد بو جهختکردهوه له سهر گرنگی ئەوهی دهلیت. وهه موو جارپک موعاز بهم شیویه وهلامی ده دایهوه: من لیرهم له خزمهتتدام ئەهی پیغمهبری خودا، واتا هه موو جارپک وهلامت ده دهمهوه که بانگم بکهیت، وله خزمهت وپارمه تی وجیهه جیکردنی پیوستیه کانتم. پیغمهبر -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: ههر بهندهیهک شاهیدی بدات به (لا إله إلا الله)، واتا: هیچ که سیک شایستهی په رستن نیه بههق وراستی جگه له الله، وشاهیدی بدات به (مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)، واتا: موحه مه د بهنده وپیغمهبری خودایه، به راستگوئییهوه له دلییهوه؛ واتا درو نه کات له شاهیدی دانه، ئەهگر بمریت له سهر ئەمه خوای گهوره چوونه دۆزهخی له سهر حهرام دهکات. موعاز -هرزای خوای لیبت- داوای کرد له پیغمهبر -صلی الله علیه وسلم- روخسته تی پیدات ئەم موژده خیره به خهلکی بلت بۆئهوهی دلخووش بن؟ پیغمهبر -صلی الله علیه وسلم- ترسا لهوهی خهلکی تهنه پشنت بهئهمه بههستن، وکردهوهیان کهم بیت. بۆیه موعاز به کهسی نهووت؛ ههتا پیش مردنی، ترسا لهوهی تووشی تاوان بیت بههوی شاردهوهی زانست.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ku/show/10098>